

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Kossuth Lajos-
uteza 37. szám Ide intézendő
a lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT**VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.****MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.****Felelős szerkesztő: Dr. TERHES SÁMUEL.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Deák Ferencz-u.
8 sz. a. a könyvkereskedésben
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromsoros petitsor tér-
fogata . . . . . 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor . . . . . 40 fillér

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Hej Rákóczy, Beresényi! . . .

Tárogató hangok hallatszanak át hozzánk a multból Kétszáz esztendő dohos-penészes limonádé alól is felhangzik az a bánatos kesergés, mi egy szívéhez szól a magyar embernek.

Mikor ezeket a hangokat halljuk, hős da-liákról álmodunk, a kik magyaros dolmányba, mentébe öltözve, piros és sárga eszímák sarkan-tyuival ösztönzik paripáikat, mikor a Kárpátok berezeiről fáradtan aláereszkednek.

Mint a hadisten villama csapnak a labanczra, szétszórják, pozdorjára török annak fényes, rendezett hadát és nyolcz esztendőn át lobogtatják e hazán szélében-hosszában a szabadság zászlaját, még a pénzeiken is azt hirdetik:

Pro libertate, — a szabadságért!

Azután visszanyomja őket a tulságos erő, mert a századokon át pusztított, évek óta harcban álló nemzet sorai megritkultak, erői banyatlottak.

A bújosó kuruczok a fejedelem vezérlete alatt elhagyták hazájukat s mikor erlőn, hegyen, bérzen, völgyön át kivonulnak, olyan búsan, olyan kesergőn szól nyomukban a kíséző tárogató egyszerű nótája:

Őszi harmat után
Fujdogál a hideg szél:
Zöld erdő árnyékát,
Piros eszímám nyomát
Hóval lepi be a tél.

Nagyon mélyen belepte, de azért hiába örültek rajta a magyar nemzet ellenségei, mert az eszme föltámadt.

A libertas, a szabadság megújult alakban kitört a föld alól s újra felhangzott a magyar szabadság diadaléneke.

S most, ebben az esztendőben felénk hangzanak a tárogatók hangjai, a melyek kétszáz év előtt a szabadságot hirdették.

Előjönnek elzárt rejtekeikből az ősök féltve őrzött, jól eldugott, megrozsdásodott, megpenésze-

dett ereklyéi hogy a szabadság születése napját hirdessék, a mely kétszáz esztendővel ezelőtt pirkadt föl a magyar földön.

Megmozdul az egész ország.

Tüntetve jár-kei Kassára apraja-nagyja a Rákóczy kiállítás nézni

Az iskolák elviszik növendékeiket, hogy ifjú lelkük okulást és lelkesülést merítsen a hősök emlékeiből.

Ideális lelkesedés ragadja meg a vidékek népeit és városait. Versengve ünneplik Rákóczy szabadságra hívó szózatának kétszáz esztendő évfordulóját.

És ebben a nagy mozgalomban, ebben a nagy lelkesedésben csak egy város marad hátra, a mely pedig kuruczok fészke volt hajdan: Rimaszombat.

Az általános ünneplés, az általános örömrivalgás hangjai közt csak Rimaszombat csendes, Rimaszombatban minden csendes.

Miért ez a csend, miért ez a mélységes hallgatás?

Nem folyik-e ereinkben a kurucz ősök vére?

Vagy a mindennapi küzdés, az üzleti élet zürzavara között elpárolgott-e lelkünkben minden idealizmus?

Nem érdemesek-e a magyar szabadság régi nagy hősei egy kis ünneplésre?

Olyan nehéz dolog-e visszaemlékezni a régi szép napokra?

Vagy talán az időt sajnáljuk elvonni hivatalos és üzleti foglalkozásainktól?

Nemsokára a haza bölcsének: Deák Ferencznek emlékét ünnepeljük már.

A nemzet nagyjai közt van a válogatásnak helye?

Deák Ferencz oly nagy jellem, aki kétségkívül méltó minden magyar ember legnagyobb tiszteletére.

De hát Rákóczy mit vétett?

Hej Rákóczy, Beresényi! . . .
Magyarok fényes csillagi! . . .

Nagy bánata volt a szívének; régi szeretője: Tolnai László készülődött esküvőre. Járó Lidivel. Jaj, hogy ezt a napot is meg kellett érnie!

Ugy szerette azt az árva legényt, akinek se apja, se anyja nem volt, mint gerlemadár a párját és mégis le kellett róla mondania . . .

Hej, ti tarka szegfűk, színes ibolyák és kedves roz-maringok, elhervadhattok már ott az ablakban, nem öntöz meg benneteket többször a gyönyörűséges Csató Erzsi!

Olyan volt az ő buba merült szíve, mint késő őszzel a letarolt mező: vizsi, kergeti rajta a síró szél a katang-köröt s szinte megdöbentünk, ha panaszos zizegését hallgatjuk.

Beszédes ajakán megfagyott a szó s ha mégis meg-megnyílt olykor, csak panaszkodni és átkozódni tudott.

Edes anyja lehajlott fővel járt ki be a szobába; sóhajtozott, tördelte a kezét, hogy hát mi lesz most már az ő szépséges leányával? . . .

— Jaj, szentem, rozmaringom, — suttogá, — be' meg is vert téged a jóságos Isten!

Zokogva válaszolt a leány, hogy csak úgy rengett belé a válla;

— Meg, édes szülém, meg . . .

— Mindig mondtam aranyom, hogy ne higgy a szavának; csalfa az ilyen katonaviselt legénynek a zúzája is!

Erzsi nem felelt, csak hagyta a könnyeit végig peregni halovány arcán.

Csátóné rá-rápillantott; félve, szorongva járt fel-alá a szobában, megigazgatta az ágy szélét, odább tette a ezífrára testett karszéket; rakosgatott, pepecselt, még az almáriomba is belenyúlt, mintha keresne valamit, aztán belökte az ajtaját s odalépett a leányához.

— Ne sirj! mondta félig kérlelő, félig parancsoló hangon.

De hiszen, beszélhetett annak a leánynak! Annyi volt az ő elsírni való könnye, hogy napestig sem fogott volna ki a szeméből.

Vagy attól tartunk, hogy Rákóczy rebellis-nek látszik ebben a labancznak induló világban? Miért?

Nem ismerte e őt el egyenlő ellenfélnek, Erdely fejedelmének a koronás király: I. József, aki kortársa és ellenfele volt?

Vagy királypártiabbak akarunk-e lenni I. Józsefnél, a magyarok királyánál?

De Rimaszombat csendes, mégis csendes . . .

Ugy ideillenek egy kis tárogató hang, egy kis kurucz nóta, egy kis Rákóczy ünneplés, hogy szinte leri rólunk ez a tartózkodó hallgatás!

Nem is hisszük, nem is hihetjük, hogy ilyen közönnyel záródjék városunkban Rákóczy szabadságharcának kétszáz esztendő évfordulója.

Bizonyára készül valami a csendben.

A vulkánok is mélységes csendben vannak a kitörés időszaka előtt.

Itt is talán meglepően fényes ünnep készül a tárogató hősök emlékére, a mely tündöklő bizonyosságát adja ország-világ előtt annak, hogy Rimaszombat, a régi kurucz magyar város ma is lelkesül azokért az eszmékért, a melyekért a dolmányos, mentés ősök harcoltak kétszáz esztendővel ezelőtt.

Addig hadd legyen Rimaszombat csendes, majd megszólal a tárogató itt is, majd szól a nóta bánatosan, kesergőn:

Hej Rákóczy, Beresényi! . . .
Nemzetünk fényes csillagi! . . .

—hz—

A vármegyei igazoló választmány e hó 22-én tartotta meg ülését, melyen az 1904. évre érvényes vármegyei legtöbb adót fizető bizottsági tagok ideiglenes névjegyzéke lett volna összeállítandó. A választmányban Máriássy Andor elnöklete alatt Széman Endre prépost plébános, Samarjya János, Kishonthy Gyula, Hámos Aladár, ifj. Szakall Barnabás és Lukács Géza főjegyző vettek részt s utóbbi az általa

Csakhogy azok a könyvek most már nem a legényért folytak, — magát siratta azokkal.

Csátóné meglöbálta fejét, aztán vissza igazgatta az ágy vánkosit, a karszéket odatette előbbeni helyére s mikor már nem tudott mit tenni a kezével, akkor a lábával topanított egy nagyt s újra az szolt Erzséhez, de most már haragosan:

— Mondtam már!

A leány fölemelte fejét; egyik hajomladéka rátapadt hóféhér nyakára, a másik meg pihegő keblére simult. Nagy, fekete szemei körül éles gyűrűk támadtak, ajka vonaglott, teste reszketett. Edes anyja összezsapta a kezét. Jézus Mária mivé lett a leányom!

Megsimogatta orcáját, suttogott hozzá biztató szavakat, de a leány kifejtődött ölelő karjai közül s eltuladt, tompa hangon azt mondta neki:

— Hagyjon békén, édes szülém . . .

— Én istenem, én istenem, — nyögdecsele Csátóné, bizony meg kárt tesz magában azért a legényért!

Lángba borult arczezal ugrott fel a leány ezekre a szavakra; nagy szemei villogtak, hogy ijedelem volt beléjük nézni.

— Azért a legényért?! . . . hörögte összeverődő fogakkal. — Ugy adjon az Isten örök üdvösséget elszállt lelkemnek, mint a hogyan meggyűlöltem őt, a mi óta itt hagyott az emberek csufjára! Nincs ennek az én megkínzott agyannak egyetlen gondolata; nincs ennek az én tövisekkel átlukgatott szívemnek egyetlen dobbanása, a melyik átkot ne kívánna a fejére! Edes szülém, én eddig tisztességes, jóra való leány voltam mindig de most ördöge leszek annak az embernek és verjen meg engem a Mindenható, ha csufot nem tesztek rajta az esküvője napján!

Fölemelte ökleit s kifenygetett az ablakon.

Csátónénak még a lélekzete is elakadt. Ebben a pillanatban pisztolylövés hangzott be a szobába. Erzsi megrázkódott, oda kapott a szívéhez s kimeredt szemekkel bámult maga elé.

Tolnai László násznépe indult meg az alvégről csengős-bongós szánakon, zeneszó mellett. Vágtattak Csákvárra a menyaszonyhoz — esküvőre! Felpántlikázott

TÁRCZA.**Oh ne kövess!**

Oh ne kövess, hisz üldöz a sorsom;
Utam szúrós tövis közt vezet;
Gyenge lábad sebekkel borítva,
Össze kellne roskadnod neked.

A szeretet ringó bölcsőjében
Álmodozzál a boldogságról;
Csillag szemed ne hullajtson könnyet,
Ne légy sújtva terhes bánattól

Lásd én sötét, árnyas helyt bolyongok
Járhatatlan ösvény utakon;
Vándor társam a küzdés, a nyomor,
Hű kísérom, vándor utamon.

Lelkem ege felhőkkel borítva,
Nem derülhet rajta tiszta fény;
Nem mosolyghat rajta egy csillag sem,
Eltemetve van már a remény.

Maradj csak a nyiló virágok közt,
Legszébb helyed ott van teneked!
Hagyj engem a kietlen vadonban,
Hogy halhassak elfeledten meg

Heinrich János.

Csató Erzsi átka.

Irta: PAAL GYULA.

Hideg, januári reggel volt; szakadt a hó, dühöngött a szél s magas hófúvások verődtek össze Bicske város utcáin.

Csató Erzsi fázva, dideregve futott végig az udvarukon, aztán benyitott a szobába, ott leült az asztal mellé, könyökére hajtotta gyönyörű fejét és sirt, mint a tavaszi égborulat.

a kir. adóhivatalok kimutatásai alapján összeállított tervezetet be is mutatta.

Máriássy Andor elnöki megnyitó beszédében megvilágította a jelenlegi politikai helyzetet, s ebből kifolyólag támaszkodva arra, hogy folyó évben adókievítés nem történt, már pedig a jövő évi vármegyei bizottság csak a folyó évi adókievítés alapján állítható össze, s így a m. kir. belügyminiszterium akkor, a midőn a virilisek lajstroma összeállításánál az 1902. évi adóalapot kívánja alapul vétetni, törvényellenes álláspontot foglalt el, ennélfogva kijelenti, hogy legjobb meggyőződése szerint ily körülmények között az igazoló választmány a virilisek névsorát törvényes alap hiányában össze nem állíthatja.

Az igazoló választmány tagjainak többsége ezen felfogást magáévá tette s szavazat-többséggel kimondta, hogy a vármegyei virilisek 1904. évre érvényes névsorát az 1902. évi állami adóalapon összeállítani nem kívánja. E szerint 1904. évre a vármegyei bizottságban virilisek nem szerepelnének.

A szülők figyelmébe.

A rimaszombati állami elemi iskola igazgató-sága az alábbi kérelmet s figyelmeztetést intézte a szülőkhez és gyámokhoz:

„Ha gyermekeink nevelésénél biztos sikert óhaj-tunk elérni, akkor a szülői háznak okvetlenül szervi összeköttetésbe kell lépnie az iskolával, vagyis mul-tatlanul szükséges, hogy az iskolai- és a családi ne-velés törekvéseiben egymást kölcsönösen támogassák.

Az elemi népiskola nemcsak **oktató**, hanem **ne-velő tanintézet** is, melynek legfőbb célja: nem annyira tudós, mint inkább **valláserkölcsös, becsüle-tes és jellemzilárd embereket** nevelni a gyakorlati életnek és a magyar hazának.

Ehhez azonban tervszerű és következetes egy-öntetű nevelési eljárás szükséges, melyet a **család és iskola együttes és egybehangzó** működésével lehet csak keresztülvinni.

Rendtartás és fegyelmezés nélkül gyermeket nevelni nem lehet. Azért legelső sorban is **rend-szeretetre kell szoktatnunk** gyermekeinket **otthon, az iskolában és a gyakorlati életben mindenütt.** — **Irányítsuk és fegyelmezzük** tehát őket szabadakara-tuk gyakorlásánál úgy, hogy helyesen tudják önma-gukat is igazgatni, hogy mindig a jót és csakis a jót válasszák és gyakorolják cselekedeteikben. Mert a mit megszokott a gyermek **János korában**, azt gyakorolni fogja **János korában** is! . . .

Azért tiszteletteljesen kérem az **igen tisztelt Szülőket és Gyámokat**, hogy méltóztassanak ben-nünket nevelési eljárásunkban hathatósan támogatni s gyermekeiket a következőkben szigorúan ellenőrizni és fegyelmezni; — nevezetesen:

1. hogy reggel, délben és este áhitattal imád-kozzanak;
2. hogy mindig tisztán megmosakodva, fésül-ködve, tiszta ruhában és szükséges könyveikkel je-lenjenek meg az iskolába;
3. hogy az iskolába ennivalót és játékszert ne hozzanak;
4. hogy ruháikat, könyveiket és íróeszközeiket otthon mindig rendben tartásuk és feladott leckeikre nap-nap mellett pontosan elkészüljenek;
5. hogy a felnőtteknek köszönjenek, szófogadók és illedelmes viselkedésük legyenek;
6. hogy káromkodás és illetlen piszkos szavak használatától tartózkodjanak;
7. hogy szükségleteiket lehetőleg otthon vé-gezzék;
8. hogy odahaza könnyebb házfoglalkozások teljesítésére is szoktattassanak;

leányok, pörgelalapos nyalka legények, ünnepiesen öltöz-ködött asszonyok és férfiak ültek a szánkokon, a vőfé-lyek kezében ott diszelgett a felkendőzött cifra vőfély-bot, a vőlegény kalapja mellett a bokréta, a násznagy ezüstgombos mentéje a rozsmaring-jelvény; mások borral telt üvegeket, frissen sült kulcsosokat emelgettek ke-zökben s nagyokat kurjantgattak az el-elmaradó há-zak felé.

Csató Erzsí fölríadt rettenetes kábultságából, arca sápadt volt, mintha most szállót volna le a ravatalról; meile zihált, vértelen ajkai odatapadtak hófehér fogaihoz. Azt hitte volna az ember, hogy elszállt belőle a lélek, ha a szemei nem villamlottak volna olyan nagyokat.

A zeneszó, kurjongatás mindjobban közeledett; a nászmenet már alig lehetett ötven lépésnyire Csató And-rás házatól; a leány egyre pihegett, egyre fuldoklott; lábai megnehezedtek, mintha gyökeret vertek volna a földbe. Egyszer aztán neki rohant a bezárt ajtónak, azt felszakította s pillanat alatt künn termett az utcán, szemben a vágató szánkokkal.

Nem volt már halovány az orcája; égett az, mint a tűz! Ajkai kiszélesedtek, gyöngysor fogai összecsatog-tak, orrcimpái kitágultak s forró lehelletét szinte látni lehetett a fagyos levegőben, amint kiömlött rajta zibáló melléből. Ökleit magasra emelte, aztán odafenyegetett velők a vőlegény felé s elkezdett beszélni hörgő szak-gatott hangon, hogy a ki hallotta, meghűlt ereiben a vér.

— Verjen meg az Isten, Tolnai László! Eskető papod szájjában váljék átokká az áldás, s az ússe szivedbe a halálos tövist, a ki miatt elteledekedtél adott szavadról! Undorodjál meg a házadtól, melybe mátkádat hozod, gyermeked ne mondjon apjának, s maradj egyedül, mint a kiszáradt fa a pusztában!

Rettenetes! Rettenetes!

Az asszonyok eltakarták arcukat keszkendőikkel, a vőlegény kikapta a kocsis kezéből az ostort s ütötte, vágta vele a lovakat, míg csak ki nem érték a városból.

Csató Erzsíit úgy vzetették be a szomszédasszonyok a szobába, mint egy élőhalottat, aki hűtlen szeretője után küldte átkozódó lelkét.

9. hogyha a családban esetleg ragályos beteg-ség fordul elő, iskolába föl ne bocsáttassanak; (ezt a törvény büntetés terhe alatt rendeli.)

10. hogy az iskolai mulasztások az illető osztálytanítónál, vagy igazgatónál idejében és rendszeren bejelentessenek;

11. hogy az iskolába naponként pontosan és a rendes időben jelenjenek meg s onnan idejében tér-jenek haza;

12. hogy reggel $\frac{3}{4}$ 8 és délután $\frac{3}{4}$ 2 óránál előbb ne engedjék otthonról az iskolába indulni, miután egy a fiu-, valamint a leány-iskola kapui csak ezen időben nyílnak meg számukra s így az utcán ácsorgó gyermekekért felelősséget nem vál-lalhatnak;

13. hogy a melegebb hónapok vasárnapjain dél-előtt engedjék az iskolába jönni, a honnan felügye-let alatt együttesen vonulnak a templomba; s végül,

14. hogy gyermekeik érdekében úgy az osztály-tanítókhöz, valamint az igazgatóhoz — tanítási órákon kívül — bármikor bizalommal fordulhatnak.

A család és iskola együttes gondozása biztosítani fogja nemes törekvéseink sikerét!... Adja Isten, hogy úgy legyen! . . .

Törköly József, áll. el. isk. igazgató.

A nevelés és oktatás szempontjából egyaránt fontos és nagy horderejű felhívást mi is melegen ajánljuk a szülők és gyámok figyelmébe.

Színház.

Szabadhegyi Aladár, a városunkban régebből ismert színigazgató — ki a téli időnyben a nagyszombati kö-zönség szórakoztatásáról szép sikerrel szokott gondoskodni — jól szervezett társulatával városunkba érkezett s mű-ködését mult esütörtökön megkezdte.

Bemutató előadásul Ziehrer vig operettje a „Svihá-kok“ került színre, csaknem üres ház előtt. Az előadás általában eléggé összevágó volt. A darab két főszerepében Szabadhegyi Aladár és Képes Laura mutattak be elég jó alakítást. Vágó István, Kovács Sándor, Medgyesi Erzsí és Pécsi László, kisebb-nagyobb szerepeikben jól játszo-tak, különösen ez utóbbi tűnt ki szép, erőteljes hangjá-val. A kar gyenge, a zongora pedig lehangolt volt.

Pénteken félhelyárral a „Piros bugyellár“ került színre, szintén gyér közönség előtt. Medgyesi Erzsí Török biróné szerepében, törülmetszett paraszt menyecske volt. Csillag örmester szerepét Pécsi László játszotta, néhány nótát szépen énekelt, de nagyon kiabált. Vágó István, Kovács Sándor és Liptay Lajos jó mellék-alakok voltak.

Szombaton és vasárnap a mult szezon leg-felkapottabb operettje, a „Bob herceg“ nagyobb számu közönséget vonzott. A színészek is kitétek magukért, hogy a közönség tetszését megnyerjék és ha az előadás némi kívánni valót hagyott is maga után, ezt a darabnak vidéki színpadon legyőzhetetlen nehézségei okozták. Képes Laura a darab czimszerepében jó alakítást mutatott be. Rajta kívül jók voltak: Bokodiné, Pécsi László, Vágó István, Szabadhegyi Aladár, Medgyesi Erzsí.

Hétfőn félhelyárral egy kissé borsos francia bohózatot: „Zsábát“ adták. Az előadás jó és összevágó volt. Szabadhegyi, Berzsényi, Bokodiné és általában az összes szereplők jól játszottak.

Keddén „Egy görbe nap“ című énekes bohózat került színre. Bokodiné, Liptay Lajos egész tökéletes ala-kítást mutattak be. Rajtuk kívül Vágó István, Pécsi László, Kovács Sándor, Szabadhegyi Aladár, Képes Laura ügyes játékokkal és kitűnő maszkiákkal juttatták érvényre a darab bohóságait. — A többi előadásokról jövő szá-munkban számolunk be. Még csak annyit, hogy szer-dán „Kéz kezét mos“ című vígjátékot adták és hogy általában véve egy heti tapasztalat után nyugodt lé-lekkel ajánlhatjuk Szabadhegyi Aladár társulatát a közönség pártfogásába. Törekvő és nem tehetség-nélkül való színészek, a kikkel szemben közönségünk kivethetőzhetik a színészekkel szemben rendszeren tanusi-tani szokott közönyösségéből.

Nagy sürgés forgás volt Orosz József uram ő kigy-el-mének felsőkereszt utcai lakásán Csákváron. Gyámlea-nyának, a gyönyörűséges Járó Lidinek tartották ott a lakodalmát. A rokonok már kora reggel összegyűltek a nagy gangos házban, felterítették piros szegélyű fehér abrosszal a diófaasztalt, telerakták enni és inni valókkal, hogy hiányosság semmiben ne legyen, aztán odaültek melléje a násznagy köré s várták a meghívott vendé-geket.

A lilium termetű, rózsás arcu Járó Lidi ez alatt a hátulsó szobában tartózkodott, ahol az éltesebb asszonyok felöltöztették hófehér menyasszonyi ruhájába s rátették koszorúját szép, szőke hajára, hogy gyönyör-űség volt ránézni! Csinosították, piperézgették; mind-egyikük igazított valamit rajta s ellátták jó tanácsosal gazdagdon. Később a nyoszolyólányok is beállítottak né-hány kedvesebb vendégleányka kíséretében; előbb meg-sírtatták a menyasszonyt, aztán elkezdtek egymás között tréfálózni; a kis Kovács Róza olyan jóízűeket nevetett, hogy még a patyolat keszkendőjét is a szájaára fogta. Mzei Erzsike meg kontrázott neki szívéből, lelkéből. Ki tudja, mitéle gondolatok foroghattak pajkos fejecs-kéjökben!?

A vőlegény vendégei Héring János kurátor uram-nál voltak elszállásolva a község háza mellett; egy lélek sem hiányzott már a násznép közül, sem itt, sem amott. Ugy tizenegy óra tájban aztán Tolnai László vőfélyei átballagtak a menyasszonyos házhoz és előadták nagy-ékes szólással, hogy „tisztelteti a mi érdemes nász-na-gyunk kigyelmegetek, ne sajnálnak a mi szépséges menyasszonyunkat felkísérni az Urnak szent házába.“ Ekkor aztán fölkerelkedtek valamennyien s vig zeneszó mellett elindultak a templomba a vőlegény kísérete után.

Hanem itt egy kis baj történt velők, mely kedvét szegte az egész sokadalomnak. Tolnai László otthon fe-lejtette a hirdetési bizonyítványt, e nélkül pedig a nagy-tiszteletű ur nem akarta őket megesketni.

— Az átok! az átok! suttozták a bicskeiek ma-guk közt.

A vőlegény sápadtan, merően nézett maga elé, s gyöngyöző homlokát végig simította kezével.

Meghívó

A megyei gazdasági egyesület a Feleden és Cset-neken építeni tervezett gazdasági szeszgyár érdekében **Feleden szeptember hó 30-án d. u. 2 órakor, Csetneken október hó 2-án d. e. 9 órakor** értekezletet tart, melyen az egyesület meghívására egy szakértő mérnök is meg fog jelenni, ki úgy az építés terveire, mint minden egyéb e szakba vágó kérdésekre nézve a szükséges felvilágosítást meg fogja adni.

Felkérem ez alapon az érdeklődő gazdaközönséget, hogy fent jelzett értekezleteken minél nagyobb számban megjelenjen sziveskedjék.

Putnokon, 1903. szeptember 20.

Lakner László, titkár.

Hirek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mind-azon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem utították avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy úgy az előfizetés megújítását, mint a hátralékos előfizetést ki-egyenlíteni sziveskedjenek. Tisztelettel

a „GÖMÖR-KISHONT“ kiadóhivatala

A Rákóczy-kiállításon. Nincsen az ország-nak egyetlen egy valamire való, magyar szabadságot, magyar nemzeti érzést, ősi kurucz erényeket hirdető középiskolája, mely meg nem jelent volna a Rákóczy-kiállításon. Az Adria hullammosta partjától fel a Kár-pátok hóborította tájaja, a büszke Királyhágón-tulról a a szerény dévényi kapuig sietett minden jóraváló ma-gyar felsőbb- és közép-, sőt sok-sok népiskola tanári kara is, hogy tanítványaiknak bemutassák a legmagya-rabb korszak erekléit. Lelkesítő, buzdító beszédek, tü-zes, lelkes magyarázatok ragadták nemes hangulata-ba a megjelent ifjúságot. De a legmélyebb, örökre feledhet-ten nyomokat fogékony szíveikben mégis maga az a csodásan gazdag, paratlanul szép kiállítás hagyta. Már maga kincses Kassa városa szépséges tereivel, ligetjével, gyönyörű műemlékeivel, hatalmas középkületeivel — már maga az az ősi kurucz város is nagy hatást gyakorolt mindenkire: tanárra és tanulóra egyaránt. Hát még az a fényes, az a ragyogó, csillogó sok kincs; az a va-gyont óriási vagyont képviselő sok ereklő! Bizony, bi-zyont megdöbönt minden magyar szív ennek láttára. Hevesebben lüktetett a vér. Ragyogott minden magyar szem, versenyezve a kiállított fegyvereken, mentéken, serlegeken és a többi erekléken csillogó-villogó drága-kevekkel, himes aranynyal, kiveret züsttel, éles acéllal, vértöltös vassal, patinás bronzal. Megelevenedett lelkünk előtt minden. Feltámadt a dicsőséges kurucz-kor. Láttuk azt a festői szép arcú dicső tejedelmet. Hallottuk kiált-ványait. Olvastuk leveleit. Előttünk száguldoztak kacaga-nyos, kolcsagos nyalka kuruczai, fényes seregei. Ma-gyarok vitézi, fényes csillagai: B-zerédi, B-resényi. Láttuk, mint rohan híres csapatával a labancz Sopronra a vitéz vak Bottyán. Lobogott a mente, a sok selyem zászló. Ropogott a puszta, dörgött a sok szakállas ágyu, esattogott a kard; hullott a labancz. — Jártunk a tábor-tüzeknél. Résztvettünk diadalmi lakomán. Körbe járt a serleg, felvillantak a kupak. Búgott a tárogató. Pengett a sarkantyú. Zengett a szebbnél-szebb kurucz dal: „Te vagy a legény, Tyúkodi paitás.“ „Csinom Palkó, Csi-nom Jankó. Csontos Karabélyom!“ . . . Aztán változott a kép. Elborult a táj. Elbusult a dal: „Ó-zi harmat után!“ „Rákóczy, haj! Bercsényi, haj!“ Letűnt Rákóczy szeren-cescsillaga. Ezt is láttuk. Láttunk bitót, vérpádot, vörös hóhér-székét. De hát hagyjuk ezt! Ezt is jó volt látnunk. Annál szentebb, annál csodásabb, tiszteltebb, imádtottabb lett általok ez a többi tömördek ereklője: szablya, buzo-gány, fokos, esákány, pisztoly, puzdra, ágyu, bárd, tüzes szurok, koszoru, páncezl, sisak stb. Ki is tudná mind ezt elsorolni? A 17—18. századbéli magyar uri s pol-gári élet és háztartás összes eszközei: butorok, edények, képek, czéh-émlékek stb. Mind, mind együtt pompás elrendezésben! Ezymás mellett. Ugy, mint egykor. Ugy, mint régen: kétszáz évvel ezelőtt. Palotában, hat terem-

A kinos helyzetnek az egyik násznagy vetett vé-get. A fiatal Horvát Jancsit felültette Tolnai László lo-vára s elküldte Bicskőre a hirdetési bizonyítványért. A lakodalmások egy része beszállingózott a templom ud-varán épült iskolahelyiségre, más része pedig Kovács Mihály rektor uram vendégszerető házába vonult.

De nem igen lehetett azoknak most szavukat venni! Hiába volt ott a két ezigánybanda, rájuk sem hederítettek. A gyönyörű menyasszony olyan fehér volt, mint a meszelt fal; leült a borszékra s nem mozdult onnan mindaddig, míg a lovaslegény meg nem érkezett a bizonyítványnyal. Hasztalan kínálgatta, vigasztalta a jó szívű rektorné, sem nem evett, sem nem vigasztaló-dott. Merve, mozdulatlan maradt, akár csak a halott.

— Hej, az az átok, az az átok! . . . esóváltgatta fejét a bicskei násznagy.

A vőlegény kozzalépett s izgatottan megragadta karját.

— Bátyám uram, — suttozá — hátha vissza mennék . . .

Az ősz ember ráemelte beszédes szemét.

— Őcsém, — mondta szemrehányó hangon, — a becsületünk forog kozkán!

Tolnai László görcsös kacagást fojtott vissza a torkába, aztán leejtette szép, büszke fejét a mellére.

— Igaz, — mormolá halkan, — a becsületünk . . .

Ököibe szorította kezét s beült az asztal mellé a sarokba.

Napszállta volt már, mikor a küldönc visszaérke-zett az okmánynyal; csak úgy szakadt lováról az izzadt-ság, pedig hideg idő volt; havazott, mint a veszedelem.

Az esketés véget ért s éjfél tájban haza röpítették a megvigasztalódott menyasszonyt Tolnai László cserép-zsindelyes házába.

Csató Erzsí künn állt a pitvarajtóban s mikor a násznép elszánkázott előtte az utcán, mélyen föllélegzett.

— Mehettek már! . . . mormolta fogai között.

(Vége köv.)

ben; folyosókon s az udvaron. És egy egész nagy városban. — Kurucok fészékben Kincses Kassa területén. De már csak volt! Folyó hó 20-án ünnepélyesen bezárták Meghatottan. Szomorú és örvendő beszédek kíséretében. Ma már pakolnak, esomagolnak mindent. Kit ide, kit oda visznek. Főúri dísztermekbe, nyilvános muzeumokba. Elmálik széthull az a szép egység, melyet együtt alkottak; együttesen hirdettek. Együtt csak a Darnay és a Zehy Jenő gróf gazdag gyűjteménye marad. A többi sir, sóhaj, zokog egymástán. Ide hallatszik hangjuk, tájó sóhajtásuk: „Rákóczy! Haj! Beresényi! Haj!” De nemcsak ez. Szerte száll az őszi széllel, meleg napsugárral ezer meg ezer magyar ifju szivben, magyar lélekben a legmagyarabb, legnemzetibb, legsajátosabb korszak ténye, dícsősége, haza és szabadságszerete. S ezt mind az a kiállítás lebeli, az sugározza szét nemzedékről nemzedékre, hegyen völgyön, rónán, berken át széles e hazában. Minden valamirevaló, magyar felsős és középiskola elzáródokolt tanulóival tanáraival Sajnáthatja, mélyen fájlalhatja aki nem láthatta, aki meg nem nézte.

Koburg ágost herceg, — Koburg Fülöp herceg öcsese. — mint lapunk mult számában megírtuk, t. hó 16-án ide érkezett s innen Balogra ment édes anyja látogatására. Másnap dél-félt már 11 órakor itt volt a herceg a vasúti állomáson, hogy valamiképp el ne kesse a félegy órakor Tiszolcz felé induló vonatot. Az állomáson azután kedélyesen elbeszélgetett a kir. herceg s a rendes vonattal elutazott Tiszolczra. Ott egy kis baleset is érte a magas vendéget, amennyiben éppen akkor jött meg, mikor a később hozzánk is leérkezett óriási vihar dühöngött. Az állomáson levő fát egészen széthányta a hirtelen támadt vihar s egy fadarab a herceg vállát és karját megsértette. Később aztán kocsira ült Ágost herceg s Murányon és Vereskőn át Pohorellára utazott, hova már megérkezett Fülöp kir. herceg kíséretével és vendégeivel a szarvas vadászatokra. — A balogi hercegi kastélyban a 86 éves Klementina Bourbon Orliáns hercegnő f. hó 25-éig péntekig marad s ekkor az itteni állomásról négy unokáját: a 9 éves bolgár trónörökös Borics tirnovói herceggel, a 8 éves Cyril preslavai herceggel, az 5 éves Eudokszia és a 4 éves Nadezda hercegnőkkel a Koburgcsalád uradalmába; Ebenthalba utazik.

A kassai kir. táblai elnök: berezeli Bercehelyi Jenő — mint megírtuk — most tölti be hivatalos szolgálata 40-ik évét s ez alkalomból az összes bíróságok jubiláns ünnepséget fognak rendezni. A helybeli kir. törvényszék egész területéről a bírák és az ügyészség tagjai lefényképeztették magukat s Andrássy László fényképész egy remek kivétel, művészi és kiváló ízléssel csoportosított emlék albumot állított össze a bíróság tagjainak sikerült képeiből. Az ünnepélyes átadás jövő hó elején — a jubileum napján — lesz Kassán.

Becses ajándék. A kassai muzeumnak Andrássy Dénes gróf, a nemeslelkű főúr igen értékes gyűjteményt ajándékozott. A becses tárgyak között igen ritka kék, érme, porcellánok és ércedények vannak.

Lelkészi boiktatás Nagyrőczen. Szép ünnepély színhelye volt folyó hó 20-án Nagyrőcse városa. E napon iktatta be hivatalába Terray Gyula főesperes a nagyrőcsei ág. hitv. evang. egyház újonnan választott lelkesztőjét: Hoznek Lajost. Az ünnepély fel 10 órakor istentisztelettel vette kezdetét, melyet Rohács Lajos hisnyói ág. ev. lelkész végzett, s melyen az egyház hívei s a város intelligens közönsége a templomot zsutólásig megtöltötte. Istentisztelet közben tartotta Terray Gyula főesperes az iktató beszédet. A remek, költői hasonlatokban gazdag beszédnek különösen megbható volt ama része, melylyel az új lelkesztőnek a templomkulcsát, a kelyhet, a bibliát s az agendát átadta. Ezzel az avatás véget ért. Utánna az új lelkesztő Hoznek Lajos — ki mint girálói főesperes választott meg nagyrőcsei lelkészé — tartott egyházi beszédet. Dél 1 órakor közebedre gyülekezett a város közönsége. A közebeden mintegy 150-en vettek részt — köztük hölgyek is. Az első felköszöntőt — mely a szóközi beszédek remeke volt — Kubinyi Géza országgyűlési képviselő mondotta a királyra. Beszédét a költő szavaival végezte: „Addig éljen, míg a honnak él.” Óriási lelkesedés, szünni nem akaró éljenzés követte a felköszöntőt, melyet az egész közönség álva hallgatott végig. Utánna Stefánok Károly polgármester köszöntötte fel Terray főesperest, majd Terray az új lelkesztő: Hoznek Lajost, a ki magas szárnyalású, hazafias beszédben köszöntötte meg a bizalmat, s a szíves fogadtatást, melyben részesült. Ezután ismét Kubinyi Géza emelke delt szözlásra, felköszöntvén a sárosi esperesség kiküldöttjeit. Majd Liphay Lajos eperjesi ág. ev. lelkész üdvözölte s éltette szép beszédében Kubinyi Gézát, mint képviselőt Mihálik Dezső köszöntötte fel ezután — a nála megszokott szellemességgel — az új lelkesztő és nejét. Mondottak még felköszöntőket: Rohács Lajos — a hazára; Balthazár János — az új nagyrőcsei lelkészre; Nagy Lajos — az egyház híveire. Danesházy Gusztáv — a város hazafias polgárságára s még többen. Estefel a fiatalság tánczra perdült, mely csupán éjfélt felé ért véget.

Tanulmányi kirándulás. A rimaszombati egyesült protestáns főgimnázium tanári kara 50 tanulóval zárandokolt a kassai Rákóczy kiállításra. Folyó hó 16-án érkeztek meg délben Kassára, ahol a rendezőség részéről Keresz nyugalmazott tanító fogadta az érkezőket. Fogadta szeretettel, kalauzolta és elszállásolta szívesen, előzenyken. A joghallgatók menszájában elköltött ebéd után az elemi iskolában elhelyezett kiállításra siettek. Hosszas szemlélődés, hosszas gyönyörködés után is alig akartak, alig tudtak megválni tőle. Innen a felsőmagyarországi muzeum szép palotájába mentek. Majd a dómot, a középkor e gyönyörűen restaurált goth műremekét tekintették meg. A Sehkázházban meghálván, 17-én reggel ismét a dómra mentek. Aztán felültek a helyi vonatra és kirándultak a „Csermelyke” kies, festői völgyébe, a kassaiak ez igazán szép nyaralótelepére, Sőt bejárták a „Bankó” árnyas lombos táját is. Innen a városba visszaterve az állami dohánygyárat látogatták meg. Majd a déli személyvonatra ülve esti 6 órakor értek Rimaszombatra gazdag tapasztalattal, lelkes hangulatban. A tanulmányos kirándulást Horváth Zoltán tanár szervezte és vezette igen ügyesen. Részt vettek benne a tanári karból:

Loyseh Ödön igazgató, Fábry János, Sz. Benedek Gyula, Schvalm Nándor, Veres Samu dr. és Wallentinyi Dezső dr. tanárok.

Ügyvédi praxis folytatása. Dr. Szeless Ödön ügyvéd, hosszabb ideig tartó furdói időzéséből visszaérkezett városunkba és újból megkezdte ügyvédi praxisát.

Zarándoklás Rodostóba. A Rákóczy elhalálozásának helyéhez: Rodostóba tudvalegőleg nagy zárandoklás van tervbe véve s úgy halljuk, hogy vármegyénkben is lesznek jelentkezők a kegyeletes nagy utra. Az utra készülő közt van — mint halljuk — Szemáun Endre helybeli prépost-plébános is.

Hivatalvizsgálat. Dr. Mészáros István kir. ügyész folyó hó 14-ig vizsgálta Nagy Rőczen az ottani járásbírósi fogházat és az ügyészségi megbízott ügykezelését. Folyó hó 21-én pedig Rozsnyóra utazott a kir. ügyész s ott tartotta meg a hivatalos vizsgálatot.

Az országos magyar szövetség alakuló gyűlése e hó 19-én folyt le Kassán. Vármegyénkbeli Druisner György tanfelügyelő vett részt benne.

Örökbe fogadás. Ő felsége a király folyó évi augusztus hó 11-én megengedte, hogy Nyomárkay Frigyes zemplémi földbírtokos Tóbiás Sándor helybeli ev. ref. segédlelkész örökbe fogadassa s reá családi nevével együtt az összes gyermeki jogokat átruhazza.

A dobsinai polgári fiu-iskola mintegy 20—25 tanulója Szombathy László tanár vezetése alatt járt Kassán a Rákóczy ereklye kiállításán. A kirándulók utközben Miskolcra is kiszállottak s megtekintették a város nevezetességeit: a Kossuth-szobrot és a diósgyőri vasgyárat.

Sirmegkoszorúzás. Folyó év május havában egy vármegyeszerte ismert, tevékeny tagja dőlt ki a társadalomnak Vármegyénk egyik legnagyobb községének, Kokova nagyközségnek nyugalmazott jegyzője Kovács Ferenc hunyt el, sokat fáradozott és küzdött életének 83-ik évében. Kokova, a kies Gömör ezen erdőkoszorúta vadregényes bérczei által körülövezett nagyközsége, ezen nemes törekvési és önzetlen munkásságu jegyzőjének köszönheti jelenlegi fejlődését és kulturális előrehaladását. Gömör és Kishontvármegye jegyzői egyesülete pedig soha nem muló hálával és tisztelettel gondol vissza egykori megalapítójára, s egyesületének kitartó munkásságu első elnökére, kinek nyugdíjgyűjteményének megalapítását is köszönheti. Kovács Ferencnek a jegyzői pályán szerzett érdemei elévülhetetlenek! Majdnem 40 éven át viselte a súlyos ígát a tövises jegyzői pályán és ezen idő alatt nagy és hasznos dolgokat művelt. Gömör és Kishontvármegye jegyzői egyesülete nyári közgyűlésén elhatározta, hogy hálája és igaz elismerése jeléül elhunyt kártársa sirját megkoszorúzza. — A jegyzői egyület küldöttisége, melynek Szécsi Oszkár serkei, Weizer Károly ráhói, Bodnár Zoltán alsó-székelyi, Fúzi Rezső kokovai és Szviezsényi Ferenc antalfalvai körjegyzők voltak a tagjai, folyó hó 12-én jelentek meg Kokova nagyközségben, s elhunyt kártársuk sirját a jegyzői egyület nevében — az elhunyt családjának s Kokova nagyközség intelligenciájának jelenlétében Bodnár Zoltán alsó-székelyi körjegyző emlékbeszéd kíséretében megkoszorúta.

Iskola felavatás. A nagyrőcsei m. kir. állami elemi iskola új épületének ünnepélyes átvétele folyó évi szeptember hó 30-án történt meg, melyre a gondnokság nevében Stefánok Károly gondnoksági elnök küldte szét a meghívót — Az ünnepély sorrendje ez: 1. Szept. 30-án reggeli 10 órakor gyülekezés az áll. elemi iskola épületében — 2. Hymnus. Eneklük az iskolai növendékek. — 3. Stefánok Károly gondnoksági elnök megnyitó beszéde — 4. Lechnitzky István igazgató az épület átveszi. — 5. Az iskola rövid története. Olvassa: Nagy Lajos tanító — 6. Honfidel. Eneklük az iskolai növendékek — 7. Szavaltatok. Előadja két iskolai növendék. — 8. Szózat. Eneklük az iskolai növendékek. — 1 órakor közebed a vendéglő dísztermében.

Névmagyarosítások. Kohn Adolf helybeli kereskedő fia: Ernő, Béla, Géza, Elemér és József vezetéknevének Kardos-ra való változtatását a belügyminiszter megengedte. Ugyancsak megengedte Kohn Al bert tiszleki lakos fiának Jenőnek, hogy nevét Karsai-ra változtassa.

Betörés. Az Andrássy uton levő s Hevessy Bertalané tulajdonát képező házba f. hó 16-ára virradó éjjel betörték s onnan sok értékes tárgyat elvittek. — A vakmerő betörők munkájukat nyugodtan végeztették, mert a ház urnöje Lévarton — birtokán töltötte az egész nyarat s a ház őrizet nélkül állott. Még nincs kiderítve, mennyi a kár, mert a ház urnöje csak e napokban jött haza, s eddig nem volt a hiány megállapítható. A nyomozás megindult.

Pincze tűz. Folyó hó 21-én délután 5 órakor a Kossuth utca sarkán levő Kern-téle ház pincze helyiségének ablakából kituduló füst nagy ijedelmet okozott. A templomba készülő hazbéli kereskedők már bezárták az üzleteket, mikor észrevették a mindig nagyobb mértékben előtörő füstöt, mely annyira megtöltötte a pinczét, hogy abba behatolni lehetetlen volt. A tűzoltók is megjelentek s csakhamar elzárták a levegőt a pinczétől, betömtek az ablakokat úgy, hogy a bent támadt tűz nem kapván élesztő levegőt, nemsokára elaludt. A pinczében száma és papírféle égett el, nagyobb kárt azonban nem okozott a pincze tűz.

A csizi fürdőből vett értesítés szerint a fürdővendégek száma szeptember 16-ig: 1357 volt. Örömmel adunk hírt ezzel a fürdő ez idej látogatottságáról.

A szulovai állami ut teljes kiépítésén folynak a munkálatok. A hegyre vezető serpentin ut egy jó részét már két év előtt elkészítették s a még kiépítetlen ut rendezése most van folyamatban.

Beszűntetett vonat. A Zólyombrezó—tiszolezi vasútvonalon a 7216-os számú vonat közlekedése október elsejétől beszünttetették. Ennek a vonatnak összeköttetése volt Zólyom—Besztercebánya és Breznóbánya között s este 1/2 10 órakor érkezett Breznóbányára. 1-én tul ez a vonat nem fog közlekedni.

Öngyilkossági és gyilkossági kísérlet. A rimaszécsi járásbírósi irnokát Pongó Mihályt folyó hó 23-án reggel Kovács Andor asztalos segéd agyon akarta lőni a lakásán. A golyó azonban célt tévesztett, s Pongónak nem lett baja. A tettest a csendőrök üldözöbe vették s Csizben utol is érték, de ekkor maga felé

irányította a revolvrt s mellbe lötte magát. A súlyosan sérültet még aznap f. hó 23-án délután a csendőrök a közkörházba szállították.

Táncztanítás. Dobránszky János jó hírnévnek örvendő táncztanító f. hó 22-én megkezdte a tánczórak tartását a „Három Rőcsa” nagytermében. Már eddig is soka jelentkeztek, a kik a táncz és az illem szép művészetében óhajtkák magukat kiképeztetni. Felvételre még mindig lehet jelentkezni a táncztanítónál.

Czimbalom-tanítás. Palócz János városunk egykori kedvelt czimbalmosa ismét visszaérkezett hozzánk és olesó árak mellett ad órákat ugy kezdőknek, mint haladóknak, valamint elvállal czimbalom hangolásokat is. A ki ezen az igazi magyaros hangszerezen való játszást el akarja sajátítani, annak figyelmébe ajánljuk Palócz Jánost.

Felhívás. A rimaszombati konzervgyár nagyobb mennyiségű libamáját vesz s dekagrammját 2 fillérrel fizeti. Az eladók jelentkezhetnek a gyár irodái helyiségében.

Türr tábornok emlékiratai. Mikor Világos után, az elnyomatás szomorú napjaiban, a magyar nép arra gondolt, hogy fegyverrel vivja vissza a szabadságát, akkor a Messiásként várt Kossuth Lajos mellé még egy szabadtót képzelt: Türr Istvánt, a kit 1860 óta Garibald legkiválóbb bajtársa gyanánt ünnepelt az olasz nemzet és egész Európa. — A kiegyezés után itthon és a külföldön nagyszabású közgazdasági alkotásokkal foglalkozott. Az utóbbi husz év alatt a magyar állam jó híre, a népek szabadsága és Európa békéje érdekében publicisztikai tevékenységet fejtett ki nagy világlapokban és nemzetközi kongresszusokon. Ezek óta állandó munkatársa a „Magyar Hírlap”-nak, a mely kizárólag közli cikkeket. Ezen sokoldalú szereplésének hatvan évre terjedő nevezetes mozzanatait Türr István megírja most az emlékirataiban, melyeknek közlését a „Magyar Hírlap” kezdi meg az októberi negyeddal — Ugyancsak most kezdi meg a „Magyar Hírlap” a „Tolvaj? Gyilkos?” c. szenzációs angol regény közlését. A „Magyar Hírlap”-nak, e független, szabadelvű a magyar nemzet jogaiért lelkesedéssel küzdő napilapnak előfizetési ára negyedévre 7 kor., egy hónapra 2 kor. 40 fillér. Kiadóhivatalának címe: „Magyar Hírlap” Budapest, V., Honvéd u. 10.

A „Budapesti Napló” nemcsak keletkezésének történetében új és eredeti, de a közönség szimpatiajának gyors felköltésében is eddig nem látott példát mutat. Es minden szám arra vall, hogy megérdemli ezt a támogatást. A „Budapesti Napló” friss és megbízható értesülései, politikai cikkei, a melyek nyomatékosan teszik a politikai sulyra döntő jelentőségű újság véleményét, tárczarovatának magas irodalmi színvonal, gazdag informatív anyaga, kitűnő értesülései, kimerítő, ötletes, változatos eleven rovatai s mindenreudü közleményeinek változatossága és folyton gyarapodó bősége: napról napra kézzelzólóan tanuskodnak arról, hogy a „Budapesti Napló” fényesen megfelel a legvérmesebb várakozásnak is. A „Budapesti Napló” szerkesztősége és olvasó közönsége közt páratlanul meleg és szíves viszony fejlődött ki. Napokint jelentkezik ez a szerkesztői üzenetek rovatában. A „Budapesti Napló” szerkesztősége nem családotti ön-bizalmában és nem családotti a közönségben, amely nagy szeretettel karolta fel ügyét az első percztől fogva. És hogy a közönség se családok benne, arra vállaltva szakadatlan buzgósággal és lelkesedéssel törekszik. A szerkesztőség, a melynek belső tagjai: Vészi József főszerkesztő Braun Sándor felelős szerkesztő, Ábrányi Emil, Clair Vilmos, Cerri Gyula, Erős Gyula, Feszli Géza, Gergely István, Holló Márton, Horváth Elemér, Janovics Pál, Kabos Ede, dr. Kovács Jenő, Lyka Károly, Márkus József, Merkl Adolf, Molnár Ferenc, Nyitrai József, Pásztor Árpád, Boboz Andor, dr. Soltész Adolf, Thury Zoltán, Zöldy Marton, napról napra egész erejét, egész lelkesedését, összes hírlapírói kvalitását viszi a harszba. Hűséges szövetségese ebben a külső munkatársak díszes serege. Olvasóink figyelmét újból is felhívjuk a „Budapesti Napló” ra és ismételtlen a legmelegebben ajánljuk ez újságot. Olvasásra az újdonságok iránt érdeklődőknek és valóságos lelki épülésükre azoknak, a kiknek a magyar hírlapirodalom magas színvonalában és magyar írók és újságírók hangyaszorgalmában kedvük telik.

Nyugtázás. A pusztá szabadkai erdőben létesített „fedett táncz helyiség” javára folyó évi július 19-én rendezett népi ünnepély alkalmából bevétel volt: belépti díjakból . . . . . 577 kor. — fillér. Felülfizetésekből . . . . . 55 kor. 20 fillér. Összesen . . . . . 632 kor. 20 fillér. Kiadás . . . . . 360 kor. 63 fillér.

Maradt tiszta jövedelem . . . . . 271 kor. 57 fillér, melynek átvételét a fedett helyiség érdekeltségének végrehajtó bizottsága ezenel nyugtatja, s a feltevény megadása mellett elismerését és köszönetét fejezi ki a rendező bizottságnak azon fáradságtalan buzgalomért, melyet a népi ünnepély rendezése körül kifejtett. — A népi ünnepély anyagi sikere tette lehetővé, hogy ezen közönséget pótló táncz helyiség építési költségeiből eredő, s egyetemleges jótállást vállalt érdekeltségű tagokat terhelő 600 korona kölcsön tartozásból 240 korona törlesztetett s a hátralékos kamatok is kiegyenlített nyertek. — Felülfizetésekből befolyt 55 korona 20 fillérhez hozzájárultak: Rimaszombat rend. tan város 20 korona (Széchenyi kert használati díj), dr. Krausz Gyula, Hamaliár Lajos 2—2 korona, Neuman Antal 1 kor. 60 fillér, Drottler Ferenc, Cseh István t. bíró, dr. Bakas Dezső 1 40—1 40 fillér, özv. Ozkora Jánosné, Rakottyai Danó, 1 20—1 20 fillér, dr. Weinberger Rezső, ifj. Biczovszky József, Letkovics Ferenc 1—1 korona, Fráter Mór, Bek Bernát, Weisz Adolf, Heksch Bertalan, Hagebauer Györgyné 80—80 fillér, Csintalan János, Steiner Bernát, ifj. Rábely Miklós, Krausz Bernát 60—60 fillér, Baffy István, Lang N., Engel Adolf, Diamant Armin, Schwarz M., Frio Kálmán, Bródy József, Stubenfall Kálmán, Csendes N., Sulezer Oszkár, Rustyák N. Nagy Samu, Frank Menyhért, Klein Albert, Kaposztás László, Lukács Géza, Bábás József, Szojka Pál, Jelinek Jakab, Koós Ferenc, Pásztor András, Gábris Barna, Sipos László, Barányi György, Marech Gyula, Jávorszky László, Nvisztor Antal, N. N., N. N., N. N., N. N., N. N. 40—40 fillér, Soós Gyula, Steiner N., N. N., Lénárd Sándor 20—20 fillér, összesen 55 kor. 20 fillér Rimaszombat, 1903. szeptember 15. — A szabadkai fedett táncz helyiség érdekeltségének végrehajtó bizottsága.

Bérbeadó lakás.

Rimaszombatban a **Losonczy-utca 13.** sz. a. — **özv. Szelkovicz Istvánné házában** — egy nagyobb három szobás lakás mellékhelyiségekkel bármely naptól kiadó.

A „Tompá”-szállodában

jó minőségű borok literenként 34—30 krajczárért kaphatók.

Kiadó lakás.

A **Pokorágyi-utca 11 szám** alatt 4 szoba, konyha, mosókonyha, kamrából és mellékhelyiségekből álló lakás **november hó 1-étől kiadó.** — Ertekezhetni lehet: **özv. dr. Szabó Samunéval.**

Tanulónak

felfogad kedvező feltételek mellett egy 12—13 éves egészséges fiút — ki írni, olvasni és számolni is tud — **Molnár János pékmester Rimaszombat.** (Lakás: Tompa Mihály utca.)

Eladó ház.

Szjgyártó-utca 8-ik szám alatt lévő Benyo Jozsef-féle ház: két szoba, konyha, élezkamara, előszoba, melléképületekkel és 36 □-öl udvari kerttel együtt szabadkézből örök áron eladó. — Ertekezni lehet: **Cseh Istvánnál,** Sodomá-utca, 7. sz. a.

Hirdetmény.

2001. sz. — A tornalliai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Szabó András** végrehajtatónak **Koncz Lidia Szabó Jánosné** végrehajtatást szenvedő elleni 47 kor. 50 fillér tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtatási ügyében a sajtógömöri 14. számú teleknyvjokönyvben A. 2—11, 13—20., 24—28., 30. sorszám alatt felvett kert, szántó és rétből álló ingatlanoknak B. 16. a Szabó Jánosné Koncz Lidia nevére álló részére az árverést 716 koronában ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1903. évi október hó 13-án** délelőtt 9 órakor Sajtógömör község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság. — Tornallján, 1903. augusztus hó 3-án.

Basilidesz, kir. albiró.

Eladó szikvízgyár.

Egy jó karban levő szikvízgyár, minden hozzá tartozandókkal olesó áron eladó **Rimaszécsen,** **Lamos Lajos** gyógyszerésznél.

Hirdetmény.

6069. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **dr. Molnár Ferenczné** szül. **Szabó Irén** önkéntes árverési ügyében a végrehajtatási árverést az 1881. évi LX. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Rimaszombat városában fekvő s a rimaszombati 50. számú tjkvben 2754., 2755., 2756. hrsz. alatt foglalt szántóföld és rétből a dr. Molnár Ferenczné szül. Szabó Irént $\frac{1}{4}$ részben megillető jutalék 1478 korona;

ugyanazon tjkvben 2779. hrsz. alatt foglalt részből a fentnevezettet $\frac{1}{4}$ részben megillető jutalék 501 korona; a rimaszombati 823. számú tjkvben 2751., 2752., 2753. hrsz. alatt foglalt szántóföld és rétből a fentnevezettet $\frac{1}{4}$ részben megillető jutalék 746 korona és ugyanazon tjkvben 2778. hrsz. alatt foglalt rétből a fentnevezettet $\frac{1}{4}$ részben megillető jutalék 306 koronában megállapított kikiáltási áron elrendelték s annak megtartására határnapul **1903. évi október hó 13.** napjának d. e. 10 óráját Rimaszombatban a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál tüzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok az utóajánlat tevő által ígért összegeken alól el adadni nem fognak.

Árverelni szándékozik tartoznak a kikiáltási ár 10%-át azaz 147 kor. 80 fill., 50 kor. 10 fill., 74 kor. 60 fill., 30 kor. 60 fill. készpénzben vagy az 1881. évi 60 t. cz. 42-ik §-ban jelzett és az 1881. évi nov. hó 1-en 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60 t. cz. 170. §-a értelmében bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, 1903. augusztus hó 20-ik napján.

Velesz, kir. tszéki albiró.

Pályázati hirdetmény.

1713. sz. — Szab. **Rimaszombat** r. t. városnál lemondás folytán üresedésben levő 1600 korona évi fizetéssel javadalmazott **mérnöki** állásra pályázat nyitattik.

A megválasztott mérnök — kivéve egy egész határ munkálatával összekötött tagosító mérnöki teendőket — a városi ügyek hátránya nélkül magángyakorlatot folytathat s a városi nyugdíjintézetnek tagja.

Felhivatnak azért mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy képesítésüket és nagykoru voltukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket **folyó év október 3-ik** napjának d. e. 12 órájáig a polgármesteri hivatalhoz nyújtsák be.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város képviselőtestületének 1903. év szeptember hó 3-án tartott közgyűlésében.

Dr. Kovács, polgármester.

Makk kerestetik.

Nagyobb makkos erdőterület kerestetik bérbe, sertések makkoltatására. Ajánlatokat: **nagyszécsényi béruradalom** (Nógrádmegye) címre kérünk. 2—3

Hirdetmény.

2002. sz. — A tornalliai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Szabó András** végrehajtatónak **Szabó János** végrehajtatást szenvedő elleni 331 korona 10 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtatási ügyében a sajtógömöri 229. számú tjkvben A. 1. 2. sor 2346. és 3919. hrsz. a. felvett és ifj. Szabó János és neje Koncz Lidia nevére álló rét és gyümölcsösre a végr. törv. 156 §-a alapján 68 koronában a sajtógömöri 546. sz. tjkvben A. 1. 1—4. sor 3422., 3431., 3447., 3919. hrsz. alatt felvett s Szabó András nevére álló gyümölcsösökre a végr. törv. 156 §-a alapján 288 koronában, a sajtógömöri 402. számú tjkvben A. 1. sor 1843/a/b hrsz. a. felvett özv. Deák Istvánné, Simon Mária, Nagypál Pál, Szabó András és Szabó Jánosné Koncz Lidia ez utóbbi mint Szabó Pál János által megajándékozott nevére álló rétre a végrh. törv. 156 §-a alapján 492 koronában végre a sajtógömöri 401. sz. tjkvben A. 1. sor 44., 45. és 46. hrsz. alatt felvett és Szabó András s Szabó Jánosné Koncz Lidia ez utóbbi mint Szabó János által megajándékozott nevére álló 19 ö. i. sz. ház, udvar és kerter a végrh. törv. 156 §-a alapján a Szabó Jánosné Koncz Lidia $\frac{1}{2}$ illetve $\frac{1}{6}$ rész illetőségére 748 koronában ezennel megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Tornalliai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság 1903. évi augusztus hó 3-án.

Basilidesz, kir. albiró.

Hirdetmény.

417. sz. — Alólírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati és rimaszécsi kir. járásbírósnak 1903. évi 725 sp 17/3. számú végzése következtében **Kovács Miklós** ügyvéd által képviselt **Kerekes István** javára **dr. Molnár Ferencz és neje** ellen 240 korona s járuléki erejéig 1903. évi március hó 26-án fogantatosított kielégítési végrehajtatási utján felül foglalt és 1072 koronára becsült következő ingóságok ugymint szobabeli butorok, képek szőnyegek és koesi nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró 1903. V. 75/7. számú végzése folytán 240 korona tőkekövetelés, ennek 1902. évi nov. 6. és 1903. évi január hó 3. napjától járó 5% kamatai $\frac{1}{3}$ % váltódíj és eddig összesen 103 korona 39 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Rimaszécsben alperesnél leendő eszközésére **1903. október 5-ik** napjának d. e. 10 órája kitűzetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek s ükség esetén becsáron alul is el adadni.

Rimaszécs, 1903. évi szeptember hó 12-én.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

5645 sz.

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az **András Pálné szül. Bakos Julianna** végrehajtatónak **Hlvoska Szabina férj. Migálya Mihályné** végrehajtatást szenvedő elleni 150 korona s járuléki iránti árverési ügyében a végrehajtatási árverést az 1881. évi LX. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Nyustya községben fekvő s a nyustyai 19. számú teleknyvjokönyvben A. 1. 3—15. sorszám alatt foglalt nemesi birtokból, 114. 99. sz. alatti házakból, a B. 133 alatti Migálya Mihályné szül. Hlvoska Szabinát $\frac{3}{666}$ -od részben megillető jutalékra 379 korona,

a nyustyai 165. számú teleknyvjokönyv 1517. hrzi számú rétből, a fent nevezettek B. 126 szerint $\frac{3}{666}$ -od részben megillető jutalékra 4 korona,

a nyustyai 15. számú teleknyvjokönyv A. 1. 3—26, 29, 30, 32. sorszám alatti $\frac{3}{8}$ -ad urbéri külbirtokból és urbéri erdő, legelő illetményből a fent nevezettek B. 9 szerint $\frac{1}{6}$ -od részben megillető jutalékra 116 korona,

a nyustyai 133. számú teleknyvjokönyv A. 1. 2—14, 16, 17 alatti $\frac{3}{8}$ -ad külbirtokból és urbéri erdő, legelő illetményből s a B. 9 alatti szerint fent nevezettek $\frac{1}{8}$ -ad részben megillető jutalékra 190 korona és

a nyustyai 39. számú teleknyvjokönyvben 365—367. hrzi szám alatti beltelekből és 1527 hrzi számú rétből, a fent nevezettek B. 140 szerint $\frac{3}{666}$ -od részben megillető jutalékra 3 koronában megállapított kikiáltási áron elrendelték s annak megtartására határnapul **1903. évi október hó 23.** napjának délutáni 2 óráját Nyustya községébe a község házához tüzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a becsáron alól is elfognak adadni.

Árverelni szándékozik tartoznak a kikiáltási ár 10%-át azaz 37 K 90 t., 40 t., 11 K 60 f., 19 K és 30 fillért készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvény-czik 42. §-ában jelzett és az 1881. évi nov. hó 1-en 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 60 t.-cz. 170. §-a értelmében bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, 1903. évi augusztus hó 10.

Cseh, kir. tszéki biró.

1 doboz elefánt-csont levélpapír

(50 darab levélpapír, 50 darab boríték)

1 korona.

1 doboz elefánt-csont levélpapír

(100 darab levélpapír, 100 darab boríték)

1 korona 70 fillér.

Kapható:

RÁBELY MIKLÓS

könyv- és papirkereskedésében Rimaszombat, Deák F.-u.